

Eredményes pályázatok

Az Országos Tudományos és Kutatási Alaphoz (OTKA) a Szegei Orvostudományi Egyetem kutatói által beadott kutatási pályázatok közül 14 nyert elfogadást, míg a „Biológiai alap kutatások”

programhoz benyújtottak közül 4 részesült kedvező elbírálásban. Ez az egyetem számára összesen mintegy 26 millió forint értékű támogatást jelent.

Bűncselekmény vagy szabálytalanság?

Szeptember utolsó és október első napján zajlott az a per a megyei bíróságon, melyben **László Ferenc** professzor, a Szegei Orvostudományi Egyetem egykori párttitkára és rektorhelyettese ügyében folytatott **Erterde Tibor** tanácsa. A vád szerint **László Ferenc** professzor, mint az endokrinológiai osztály vezetője 1977-től ez év februárjig folytatólagosan — az olaszországi **Sereno** cég számára — külföldre juttatott mintegy 5 ezer emberi agyalapi mirigyet. E hipofizisek értéke — az ügyész szavai szerint — 2 960 000 Ft. E tételeken kívül a vádlott ez év februárjában megkísérelt 470 db agyalapi mirigyet átadni az olasz cég képviselőjének, ám az kutatásra alkalmatlannak minősítve visszautasította a szállítmányt. Mindezek alapján 3 340 000 Ft kár okozásáért különösen nagy értékben elkövetett sikkasztás miatt emeltek vádat. Ugyanakkor cselekménye — a vád szerint — különösen nagy értékre és folytatólagosan elkövetett devizagazdálkodást sértő büntetést is. Az ügyész

ismertetése szerint ezen kívül **László Ferenc** professzor külföldi tartózkodásai során egy holland állampolgártól pénzt fogadott el, az olasz cégtől pedig pénzt kért, s ebből az összegből holland ismerőse a Konsumexnél egy Toyota típusú gépkocsira fizetett be számára. A valuta értéke 264 000 Ft, így cselekménye devizagazdálkodásban jelentős értékben elkövetett bűntett.

László Ferenc bűnösségéről így nyilatkozott: *elisméri, hogy szabálytalanságot követett el a külföldi valuta kezelésében, de a hipofizisek külföldre juttatásában nem érzi magát bűnösnek.*

A tárgyalás két napján szó volt az endokrin osztály működéséről, a hipofizisek tudományos és kereskedelmi célú felhasználásáról, a körbonctani intézet boncmestereivel kötött szerződésekről, a hipofizisek külföldre juttatásának módjáról és a deviza szabálytalanság kezeléséről. A tanúk meghallgatása után november 4-ére halasztották el a következő tárgyalási napot.

Nyugatnémet vendég látogatása

Október 3-án a SZOTE vendége volt **Edmund Pollak**, a Német Egyetem Rektorja Tanácsának külügyi osztályvezetője, aki az NSZK-beli egyetemek és a SZOTE közti kapcsolatokról fejlesztéséről tárgyalt **dr. Szilárd János** rektorral, illetve az egyetem más vezetőivel.

Aritmia Szimpózium

Az MTA Szegei Bizottsága és a SZOTE Szívsebészeti Önálló Osztálya október 3-án Aritmia Szimpóziumot rendezett az Akadémiai

Székházban. Az egynapos rendezvényen hazai és nyugatnémet kutatók tartottak előadásokat.

Továbbképzés

A Szegei Orvostudományi Egyetem Közegészségtani Intézete adott otthont az Orvostovábbképző Intézet szervezésében Szegei megrendezett továbbképzésnek, amelyre szeptember 29. és október 10. között került sor.

Az ország minden részéből érkezett szakemberek — mintegy harmincan — a toxikológia témaköréből hallgattak előadásokat, s folytattak szakmai konzultációkat.

Hol az élőszó, -kép, -zene varázsa?

30 esztendő múlt és a jelen gondjai

Közel 30 esztendeje, hogy a szegedi tudományegyetemen életre hívták a Collégium Artium et Polytechnikumot. Célja, mint neve is elárulja, az volt, hogy a művészetek és a műszaki tudományok alap- és felsőbb ismereteivel tágítsa a fiatal egyetemi és főiskolai hallgatók tudását, tájékozottságát, s ezáltal hozzájáruljon bizonyos szemlélet-világlatás kialakításához.

A hőskorban, Gruber Laci bácsi a tudója, igen nagy érdeklődés és népességű övezte a sorozat valamennyi szekcióját. Mára azonban a színház — a zene — a képzőművészeti — a természettudományos előadások nézőszáma oly mértékben esett vissza, hogy ez szinte megkérdőjelezi a sorozat létjogosultságát. Kíváncsi talán a filmes szekció jelent, ahol — hála a magyar filmforgalmazás múltjának és jelenének — még mindig találunk másuttól nem lehetőséget, „csemeget” a filmbarátok.

A sorozat a korábbi években tapasztalt sikere nyilván magyarázható azzal, hogy sem a rádió, sem a televízió, de még a könyvkiadás sem tudta olyan mértékben követni a kor ismereteit, mint manapság. Elég csak átlapozni az utóbbi évek képzőművészeti albumainak, természettudományos ismeretterjesztő könyveinek, vagy komolyzenei lemezeinek katalógusát. S akkor még rádiós és té-

vés, TIT-es sorozatokról nem is esett szó. A magyarázat azonban csak részben fogadható el, hiszen az élő szó, kép, zene varázsa ma éppúgy rabul ejti a befogadót, mint régen.

Hol hát akkor a baj? Mi az oka annak, hogy míg azelőtt 5–10 évvel egy-egy ilyen előadásra zsúfolásig megtelt az Aula, most előfordul, hogy kong az ürességtől?

Ezek a kérdések leginkább a zenetudományi szekció látogatottságával kapcsolatban vetődtek fel, így Meszlényi Lászlóval, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola adjunktusával és Gyüdi Sándorral, a Szegei Egyetemi Énekkar, valamint a Canticum vezetőjével beszélgettünk.

Megfogalmazásuk szerint a komolyzenét kínáló művészek, szakemberek „vesztésre állnak”, s ennek okát a családi zenei nevelés hiányára vezetik vissza. Am bepótlanhatná a zenei műveltség hiányait az általános iskola, ha tudná. A zene iránti érzékenységet, a jó hallást, a „varázspálcát” azonban nem adják a tanítói diplomával. (Elsősorban azért nem, mert a felvételnél néhány évvel ezelőtt még nem volt kritérium például a jó hallás.) A középkor diákjai elfoglalt és valóban túlterhelt, s ha addig nem alakult ki benne az igazi zene iránti fogékonyság, már nem is fog. Inkább

színházberletet vesz, nem koncertre jár. Az egyetemista talán ráébren a zene hiányára, de talán szívesebben vásárol lemezt, mert az helyben és bármely időben élvezhető.

S ha mégis akad fiatal, aki rajong a zenéért, s előzi a koncertek különös, vissza nem adható varázsát, az vagy maga is zenél, vagy tájékoztatás híján nem tud a zenei szekció munkájáról.

Mert a Collégium Artium 30 éves múltja ellenére sem rendelkezik plakátokkal, szórólapokkal, melyek ugyan megtalálhatók egy-két olyan helyen, ahol gyakrabban megfordulnak az egyetemisták (kollégiumok, egyetemi épületek, könyvtárak), de sorsuk kérdéses. A rendezvények látogatottsága nem azt mutatja, hogy eljutnak az illetékesekhez. A technikai gondok között a terembevitelt és a jól használható magnó és lemezjátszó hiányát is említhetjük. De átfogó szervezői munka is szükségeltetne, hisz akkor nem esne egybe a zenét kedvelő énekkari tagok próbája és a zeneesztétikai előadások időpontja. Sőt egy koordinációs kulturális együttműködés révén — egyszerű időegyeztetéssel — megoldható lenne, hogy minden szegedi felsőoktatási intézmény zene iránt lelkesedő hallgatója részt vehessen az előadásokon. Mindenképpen szükségesnek

látszik egy olyan szervezet, amely magára vállalná a rendezvények kézben tartását. Lehetne ez valamely intézményünk KISZ- vagy köznevelési bizottsága, vagy egy új szervezet, melyben minden felsőoktatási intézmény képviseltetné magát.

A Meszlényi Lászlóval és Gyüdi Sándorral folytatott beszélgetés során felvetődik egy fórum szükségessége is, ahol a zenetudományi szekció vezetői az érdeklődő hallgatókkal egyeztetethetnék elképzeléseiket, javaslatokat, a szekció működéséről, programjáról. Meszlényi László felveti, hogy igénylik a felsőoktatási intézmények (SZOTE, JGYTK, Elemszeripari Főiskola) bekapcsolódását is. Szívesen fogadnának a tanárképző részről egy-egy kórusbemutatót, előadást, Mihálka György, Monoki Lajos, Ordasi Péter vagy más oktatók részéről. Gondolkodik a szekció vezetősége azon is, nem volna-e alkalmasabb az Aulánál kisebb, klubszerű, intímabb hangulatot teremtő helyiség a sorozat előadására.

A beszélgetés végül is arról győzött meg, hogy nem szabad veszni hagyni ezt az értékes sorozatot. Arra is felhívta a figyelmünket, hogy a hallgatókat is meg kell kérdeznünk, miben látják ők a fent vázolt problémák okait.

G. E.

Bódé a BTK-n

Tény, hogy egy rózsaszínű fabódé éktelenkedik az Ady téri épület lépcsőházában.

Találók mindenig találhatnák. Mire szolgál a BTK-n a bodega? Közvélemény-kutatásom eredménye: „Talán büfé nyílik itt végre!” „Vámot kell fizetnie ezután a belépőknek?” „Fogalmam sincs, mi ez, de csúf...”

Ténymagyarázatul **dr. Szabó Dezső**, a JATE gazdasági főigazgatója meglepő választ adott: *telefonközpont költözik a rózsaszínű fialak mögé. Az Ady téri épület elavult távbeszélőközpontját kénytelenek kidobni. A lépcsőházi bódében a postától költözött 10 fő- 80 mellékvonalas szerkezet működik a modernebb telefonközpont elkészültéig. A rekonstrukció idején húszal kevesebb mellékvonal „elhet” az egyetemi épületben. A falakat lebontják.*

posta szakemberei várható-

(—sz)

Egyetemi tanár külföldön

Kedves Miklós, a József Salamancában megtartott Attila Tudományegyetem Palinológiai Nemzetközi címzetes egyetemi tanára Szimpóziumon. A szegedi szeptember 24—26 közötti kutatón plenáris részt vett a spanyolországi előadást tartott.

Jön a Magvető!

A hosszára nyúlt nyári szünetet követően októberben megnyitotta kapuit az Irodalmi Kávéház. A Magvető Könyvkiadó október 13-án **Odon János** között címmel **Nikolényi István** Szegei Nemzeti Színház történetét bemutató könyvéről beszélgetett **Domonkos László**, mint házigazda és a színház több művésze és vezetője. Október 20-án ünnepi megemlékezt tartottak Szeged török alóli felszabadulásának háromszázadik évfordulóján. A Magvető Könyvkiadó estjére 27-én kerül sor. A vendégekkel: **Jovánovics Miklóssal**, a kiadó igazgatójával, **Hegedűs Mária** irodalmi vezetővel és **Szalay Károly** felelős szerkesztővel **Ilia Mihály** beszélget. A nagy érdeklődésre számot tartó est 6 órakor kezdődik.

Ragyogás, pompa, szép beszéd

Hát, igen ez jellemezte a fölújított szegedi színház galamúsorát. Eközben azért néhány színházba járó szegedi nem tudta elhessegetni magától a gondolatot, meddig lesz ilyen „színházi” a hangulat, meddig tart a varázs, meddig a ragyogás? Mert a szegedi színházbarát igazi színházi életet, kapcsolatot színessé és néző között, ihletett pillanatokat remél ettől a csodaszép színházról, ettől a most oly lelkes alkotó közösségtől.

A munka feltételei megteremtődtek a művészek számára, a befogadó számára megvan tehát az esély. A társulat tagjainak kitartó lelkesedést, mámoros sikereket kívánunk, mert mi nézők is önzők vagyunk. (Székely Attila felvételein az újjávarázsolt színházbelső látható.)

